

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: O. Tümer

Verwerende partij: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Dictum

Richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/74/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002, moet in die zin worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale regeling inzake de bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, volgens welke een derdelander die niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, niet wordt aangemerkt als werknemer die aanspraak kan maken op een insolventie-uitkering wegens met name onvervulde loonaanspraken in geval van insolventie van de werkgever, terwijl deze derdelander krachtens het civiele recht van die lidstaat wordt aangemerkt als „werknemer” die recht heeft op loon in verband waarmee hij tegen zijn werkgever beroep kan instellen bij de nationale rechter.

⁽¹⁾ PB C 250 van 31.8.2013.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 6 november 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Scottish Land Court — Verenigd Koninkrijk) — Robin John Feakins/The Scottish Ministers

(Zaak C-335/13) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Bedrijfstoelageregeling — Verordening (EG) nr. 795/2004 van de Commissie — Artikel 18, lid 2 — Nationale reserve — Uitzonderlijke omstandigheden — Beginsel van gelijke behandeling]

(2015/C 007/10)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Scottish Land Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Robin John Feakins

Verwerende partij: The Scottish Ministers

Dictum

1) Artikel 18, lid 2, van verordening (EG) nr. 795/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende bepalingen voor de uitvoering van de bedrijfstoelageregeling waarin is voorzien bij verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1974/2004 van de Commissie van 29 oktober 2004, moet aldus worden uitgelegd dat het enerzijds van toepassing is wanneer een landbouwer voldoet aan de voorwaarden voor de toepassing van twee of meer van de artikelen 19 tot en met 23 bis van die verordening, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1974/2004, en anderzijds wanneer een landbouwer die voldoet aan de voorwaarden voor de toepassing van de toepassing van ten minste een van de artikelen 19 tot en met 23 bis van dezelfde verordening, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1974/2004, ook voldoet aan de voorwaarden voor de toepassing van ten minste een van de artikelen 37, lid 2, 40, 42, lid 3, en 42, lid 5, van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001.

- 2) Artikel 18, lid 2, van verordening nr. 795/2004, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1974/2004, is ongeldig voor zover het eraan in de weg staat dat een landbouwer die met uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 40 van verordening nr. 1782/2003 te kampen heeft gehad, zowel een aanpassing van zijn referentiebedrag op grond van die bepaling als een aanvullend referentiebedrag uit de nationale reserve op grond van een van de artikelen 19 tot en met 23 bis van verordening nr. 795/2004, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1974/2004, kan krijgen, terwijl een landbouwer die niet met dergelijke omstandigheden te kampen heeft gehad en aan wie een met toepassing van artikel 37, lid 1, van verordening nr. 1782/2003 berekend referentiebedrag is toegekend, dat bedrag kan cumuleren met een referentiebedrag uit de nationale reserve op grond van een van de artikelen 19 tot en met 23 bis van verordening nr. 795/2004, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1974/2004.

⁽¹⁾ PB C 260 van 7.9.2013.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 november 2014 — Italiaanse Republiek/Europese Commissie

(Zaak C-385/13 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) — Operationeel programma (ROP) 2000-2006 voor de regio Campanië — Verordening (EG) nr. 1260/1999 — Artikel 32, lid 3, eerste alinea, sub f — Niet-nakomingsprocedure tegen de Italiaanse Republiek betreffende het afvalbeheer in de regio Campanië — Besluit om geen tussentijdse betalingen te doen met betrekking tot ROP-maatregel inzake afvalbeheer en -verwijdering]

(2015/C 007/11)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Recchia en A. Steiblytė, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 252 van 31.8.2013.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 november 2014 — Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-395/13) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Stedelijk afvalwater — Richtlijn 91/271/EEG — Artikelen 3 en 4 — Verplichting tot opvangen — Verplichting tot behandelen)

(2015/C 007/12)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: O. Beynet en E. Manhaeve, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordigers: T. Materne en J.-C. Halleux, gemachtigden, bijgestaan door E. Gillet en A. Lepièce, advocaten)